

POSTANOWIENIE

22 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 22 maja 2025 r. w Warszawie
zażalenia "P." spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z 16 lipca 2024 r., I AGa 208/23,
w sprawie z powództwa T. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.
przeciwko "P." spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w O.
o zapłatę,

- 1. podejmuje zawieszone postępowanie zażaleniowe;**
- 2. uchyla zaskarżone postanowienie.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z 16 lipca 2024 r. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego „P.” sp. z o.o. w O. od wyroku tego Sądu z 12 lutego 2024 r.

Sąd Apelacyjny wskazał, że skarga kasacyjna nie zawierała adresów obu stron procesu. Zarządzeniem z 17 czerwca 2024 r. wezwano pełnomocnika pozwanego do usunięcia tego braku w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Wezwanie doręczono 1 lipca 2024 r. Pismem z 12 lipca 2024 r. pełnomocnik pozwanej spółki, wbrew zarządzeniu i wezwaniu, wskazał wyłącznie adres strony pozwanej powołując się na to, że adres powoda jest w aktach sprawy, zatem nie spełnił w wyznaczonym terminie nałożonego obowiązku.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany, zaskarżając je w całości, wnosząc

o jego uchylenie w całości i przekazanie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący zarzucił naruszenie art. 398⁴ § 4 i art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398⁴ § 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe powinna zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Do skargi kasacyjnej dołącza się także dwa jej odpisy przeznaczone do akt Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego, chyba że sam wniósł skargę. Przepis ten odsyła więc do stosowanych w tym przypadku wprost art. 126, 126¹ i 128 k.p.c., w których zostały określone wymagania ogólne wszystkich pism procesowych, zróżnicowane w zależności od rodzaju pisma. O ile art. 126 § 1, 1¹, 3, art. 126¹ i art. 128 k.p.c. mają zastosowanie do „każdego pisma” (*verba legis*), o tyle wymagania zawarte w art. 126 § 2 k.p.c. dotyczą jedynie pisma procesowego, które jest „pierwszym pismem w sprawie”, zaś wymaganie zawarte w art. 126 § 2¹ k.p.c. – dalszego pisma procesowego.

Zgodnie z art. 126 § 2 k.p.c., gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno m.in. zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron. Jednak jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z 14 maja 2025 r., III CZP 39/23, skarga kasacyjna nie musi spełniać wymagań przewidzianych w art. 126 § 2 k.p.c. dla pierwszego pisma w sprawie (zasada prawna).

Nie ulega wątpliwości, że formalizm procesowy nie jest celem samym w sobie, ale jedynie instrumentem mającym co do zasady zapewnić sprawny przebieg postępowania. W ocenie Sądu Najwyższego domaganie się do strony wnoszącej skargę kasacyjną wskazania adresów miejsc zamieszkania lub siedziby stron, które już znajdują się w aktach sprawy, a więc są znane sądowi z urzędu, jest przejawem nadmiernego i nieuzasadnionego względami celowości formalizmu. Prowadzi to zresztą do paradoksalnej i niezrozumiałej konsekwencji w postaci doręczenia postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej na adresy, których niewskazanie jest przyczyną wydania takiego postanowienia.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

(D.Z.)

[a.]